

АКТУАЛЬНО

Ще раз про виплату заборгованості

Нинішнє керівництво сумського машинобудівного об'єднання не відмовляється від штучно створених боргів колишнім керівництвом підприємства перед працівниками. На цьому наголосив перший заступник генерального директора АТ «Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання – Інжиніринг» Андрій ГРЕК під час наради з питань погашення заборгованості із заробітної плати АТ «Сумське НВО», що відбулась у Сумській міській раді.

Борги із зарплат на підприємстві почали накопичуватися ще з 2017 року. Їх частково погашали, втім тих коштів, що на це виділялися, було недостатньо. Заборгованість поступово росла, а саме підприємство занепадало. Його рахунки були заблоковані, продукція арештована, активи виставлені на продаж.

Начальник управління з питань праці Анатолій Занченко повідомив, що керівництво міста в межах своїх повноважень не залишало поза увагою проблему. Зокрема, зверталися до керівництва держави, Генерального прокурора, керівника МВС щодо вжиття належних заходів, проводили громадські слухання за участі представників міської влади та трудового колективу, систематично розглядали стан погашення заборгованості на засіданнях відповідної міської комісії. У 2018 році управління з питань праці ініціювало відкриття кримінальної справи за статтею 175 ККУ.

У квітні 2019 року керівництво об'єднання змінилось і перед новою командою поставало непросте завдання – відродити завод. Нині можна сказати, що це вдається, це визнають і самі робітники і навіть зауважують, що якби керівництво не змінилось, машинобудівного гіганта в Сумах напевне вже б не було.

За словами заступника генерального директора з загальних питань АТ «Сумське НВО» Віталія Біловодського, керівництво розуміло, що єдиним шляхом виходу з боргової кризи буде відродження виробництва. Тож значні кошти були вкладені у відновлення ливарного та ковальського цехів, також зайнялись ремонтами покрівель, тепломереж, щоб люди могли працювати в гідних умовах. Для працюючих на підприємстві розроблені механізми підвищення заробітної плати. Так, середній розмір заробітної плати у 2019 році складав 8088 грн, а у 2020 році – 13029 грн. Заборгованості з поточної виплати заробітної плати зараз немає.

Наявну ж заборгованість мають намір погашати. Крім того, підприємство розглядає можливість передачі виконавчій службі обладнання, яке не використовується і може бути реалізоване в рахунок погашення боргу перед заводчанами.

Зараз юристи підприємства розробляють прозорий і зрозумілий механізм виплати заборгованості. Найближчим часом буде наданий і план, і графік погашення заборгованості, втім, потрібно розуміти, що на повну її виплату знадобиться 3-5 років. Для того щоб виплати заборгованість, підприємство має кошти заробити, іншого шляху немає.

Посол Узбекистану відвідав АТ «СМНВО-Інжиніринг»

ВІЗИТ

АТ «СМНВО-Інжиніринг» відвідали Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Узбекистан в Україні Алішер КУРМАНОВ та радник посольства з торгово-економічних питань Бабур РАСУЛОВ. Сумщина стала першою областю, куди посол здійснив свій візит в Україні, а сумське машинобудівне об'єднання – першим підприємством, яке відвідав пан посол.

Сумських машинобудівників з Узбекистаном поєднує давня співпраця. Далекого серпня 1941 року робітникам заводу довелося терміново демонтувати все обладнання та евакуювати його в Чирчик (Узбекистан). Назад у Суми обладнання не вивозили, і вже згодом на базі сумського заводу було створене підприємство, що нині має назву АТ «Завод Узбекхіммаш».

Цікавий факт, коли пост міністра хімічного та нафтового машинобудування СРСР обіймав В.М. Лук'яненко, він планував саме в Чирчику збудувати дзеркальну копію двох цехів Сумського НВО з виробництва центрифуг та насосів, навіть був розроблений проект, втім втілити його не вдалося.

У 1992 році Сумське НВО почало активно співпрацювати з компаніями нафтогазової промисловості Узбекистану зокрема, в сфері добування, транспортування газу. До речі, нині 90% узбецького газу транспортується за допомогою обладнання, виготовленого сумськими машинобудівниками. Немає жодного родовища чи великого об'єкта де б не експлуатувалося устат-

кування Сумського машинобудівного об'єднання.

Генеральний директор АТ «СМНВО-Інжиніринг» Володимир Лук'яненко коротко розповів про історію підприємства, про виробничі можливості та обладнання, наголосивши, що і 2019, і 2020 роки для об'єднання пройшли під знаком виконання замовлень для Узбекистану. Підприємство виготовляло газоперекачувальне обладнання, необхідне для реконструкції компресорних станцій Узбекистану та будівництва нових, відразу за чотирма проектами.

Алішер Курманов зазначив, що знав, що свого часу Сумське машинобудівне об'єднання виготовляло багато продукції для його країни, але що і нині ця співпраця продовжується не відав. І пояснив, що до нього, як посла, часто звертаються представники узбецьких компаній у випадку різних проблем пов'язаних з виконанням замовлень українськими підприємствами, зокрема зриви термінів поставок готової продукції. Стосовно ж Сумського машинобудівного об'єднання жодних звернень не було. Тож об'єднання вкотре підтвердило репутацію надійного партнера.

НОВЕ ВИРОБНИЦТВО

Виготовлятимемо ексклюзивні сталі

АТ «СМНВО-Інжиніринг» виходить на новий рівень виробництва. 29 січня об'єднання уклало контракт з інжиніринговою компанією «ЕАМЕТ-РОЛ», заснованою науковцями Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона.

Згідно з контрактом на підприємстві протягом року буде побудовано дві печі електрошлакового переплаву (ЕШП). До речі, така піч на підприємстві свого часу була, але її розукомплектували.

Технологія ЕШП полягає у повільному розплавленні металу під дією тепла від електричного току. Капельки розплавленого металу під дією гравітаційних сил відриваються від поверхні електрода, та проходячи через шар флюсу очищуються від шкідливих домішок та неметалічних включень.

Завдяки повільній пошаровій кристалізації формується макрооднородна, щільна дендритна структура металу і навіть можна реалізувати процес односпрямованої кристалізації.

Запровадження технології ЕШП дозволить виробляти на підприємстві високоякісний метал ексклюзивних марок сталі із заздалегідь заданими хімічними, механічними та експлуатаційними властивостями, що поєднують високу міцність, теплостійкість, корозійну та зносостійкість тощо.

За словами Генерального директора АТ «СМНВО-Інжиніринг» Володимира Лук'яненка, наявність печі ЕШП дозволить зняти залежність виробничого циклу підприємства від постачання сталі сторонніми виробниками й значно скоротити витрати і собівартість виготовлення продукції, що підвищить конкурентні переваги об'єднання та дозволить підняти якість

продукції сумських машинобудівників до світового рівня і навіть перевищити аналоги конкурентів.

Слід зазначити, що метал, виготовлений методом ЕШП, винятковий за своїми характеристиками. Сьогодні всі світові лідери хімічного та енергетичного машинобудування використовують його у своїх машинах та агрегатах. Для сумських машинобудівників власне виробництво металу ЕШП – це ще й можливість конкурувати з іншими підприємствами у роботах, пов'язаних з розвитком ядерної енергетики України. Одним із напрямків такої роботи, згідно з Указом Президента України №406/2020 «Про невідкладні заходи щодо стабілізації ситуації в енергетичній сфері та подальшого розвитку ядерної енергетики», буде зведення енергоблоків №3 та №4 Хмельницької атомної електростанції.

Закінчення на стор. 2.

«Слабаки в нас не витримують»

Так говорять слюсарі-складальники цеху № 2 про свою бригаду, яку очолює Сергій Іванович Креслов. І справді, завдання, які стоять перед ними щодня, потребують і досвіду, і витримки, і фізичної загартованості. А часом і інженерного мислення.

- Робота в нас специфічна, - розповідає бригадир. - Просто так її ніхто не виконає. Перевірити всі зазори, знайти причини пошкоджень, зуміти їх виправити... З механіки ми інколи отримуємо деталі, що не відповідають кресленням. Розуміємо, що верстатний парк цехів потребує оновлення, і, трапляється, на застарілих станках досягти точності складно, чистота обробки не завжди відповідає нормативам. Але ми відповідаємо за результат. Тому доводимо деталі до належного стану вже вручну. Вручну відбувається і збірка деталей. А вони досить об'ємні. Як і ключі. Гідравлічних ключів у нас немає.

- Тож треба тримати себе в формі. Ви ж бачите, в нас не маленькі люди, - жартують його колеги.

Бригада Креслова - єдина на підприємстві, яка збирає центробіжні компресори. Тут же проводяться й гідравлічні випробування. Потім вони відправляються на великий випробувальний стенд. Зараз до випробувань готують нагнітач - замовлення для Близького Сходу. На відвантаження чекає готова продукція, яку незабаром відправлять до Яготина.

Бригада унікальна не тільки в плані виконання своїх виробничих завдань. Злагоженість - це результат копійки праці протягом багатьох років. Сам Сергій Іванович на підприємстві і навіть в одній бригаді ще з 1978 року. Більше 40 років віддав заводу його батько, тут же працювали і його брат з сестрою. Традиціям сім'ї не зрадила й донька зі своїм чоловіком, заводчанами є навіть сват з невісткою.

Універсальним робітником називають у бригаді Володимира Олексійовича Ковальова, який також має

один запис в трудовій книжці. У цеху він з 1977 року. 30 років не міняв місце роботи слюсар-складальник Всеволод Костянтинович Мазуренко.

Непросто складалась професійна доля Володимира Тимофійовича Опари. Вся його родина традиційно працювала на «Хімпромі». Але він віддав перевагу машинобудуванню. Тут, в цеху, він працював до 2000 року, отримав фах інженера-технолога, наступні 20 років - технолог. У недавні часи негараздів на підприємстві встиг побути заробітчанином далеко від родини, але повернувся, знання й досвід знадобились тепер в бригаді. «Не моє», - говорить про часті відрядження, пригадуючи роботу в УМН, і Вадим Анатолійович Ємельяненко. А наймолодшого в бригаді Андрія Олексійовича Опришка бригадир називає своїм заступником і сподівається, що він зможе, коли прийде час, очолити бригаду.

Вірить Сергій Іванович, як і його колеги, що рідний завод ще поверне свою славу. Що буде погашена заборгованість із зарплати, якої за минулі роки накопичилось у кожного з бригади, що недалекий той час, коли можна буде подбати і про покращення побутових умов, що вистачатиме замовників і замовлень. Принаймні, вони для цього роблять все від них залежне.

У ЦЕХАХ

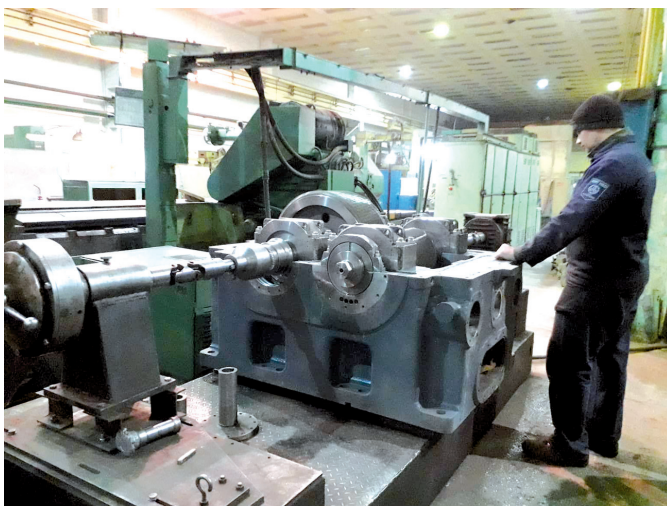
У цеху № 12 виконують поставлені завдання

У цехах підприємства продовжують працювати над замовленнями. У цеху №12 сьогодні в основному працюють над замовленнями для підприємств Близького Сходу.

- На завершальній стадії виготовлення обладнання для замовника з Близького Сходу, зокрема, чергова секція апарата повітряного охолодження, мультиплікатора для пропанового компресора, для подальшої обробки готова рама блока компресора, - розповідає начальник цеху Олексій Чуприна.

Нещодавно працівники цеху виконали значне замовлення з виготовлення запчастин для компресорів для компанії «Хімтрек».

За словами Олексія Чуприни, потужності цеху дозволяють виконувати поставлені завдання. Але хотілося б оновити верстатний парк, бо останнє придбання для цеху - зубошліфувальний верстат «Хофлер» - було у 2012 році. Чекають тут і на молодь, яка поповнить колектив фахівців і продовжить творити історію підприємства.

Прикатка зубчатої пари мультиплікатора для пропанового компресора

УСМІХНИСЬ!

Під час походу.

— Рядовий Петренко, ви взяли щось від комарів?
— Так точно, товаришу сержанте. Від комарів я взяв усе найкраще: швидкість, спритність, сміливість і затишність.

* * *

Батько повчає сина:

— Запам'ятай: ті, у кого є мізки і зв'язки, йдуть у

бізнес. Ті, у кого є мізки, але немає зв'язків, — у науку. Ті, у кого є зв'язки, але немає мізків, — у політику.
* * *

Порада чоловікам:

— У кожній жінці живе дурепа, відьма, ангел і гарна принцеса. Тож, чоловіки, запам'ятайте: що розбудите, те й матимете.

ДОШКА ПОШАНИ

З ЮВІЛЕЄМ!

У лютому ювілеї відзначають:

О.А. БОНДАРЕНКО – розмітник цеху № 2.
С.П. ШАФОРСТ – електрозварник ручного зварювання цеху № 4.
А.А. КОШЕЛЕНКО – завідувачка господарством цеху № 4.
В.К. ВОЛИНСЬКИЙ – електрозварник цеху № 6.
А.О. ТАТАРЧЕНКО – старший майстер дільниці цеху № 12.
Д.В. ДЕНИСЕНКО – розподільник робіт цеху № 18.
О.М. БАЙДАКОВ – терміст цеху № 19.
В.А. ОНИЩЕНКО – чистильник цеху № 22.
М.В. ЛЕПІКОВ – слюсар-електромонтажник цеху № 55.
В.М. ФІЛОНЕНКО – водій автотранспортного цеху.
А.О. ЗАВАЛЬНИЙ – охоронець УОР.
Д.В. СЕМЕНОВ – начальник бюро КВ № 383.
Т.В. ВЕЛИКОДНА – інженер-конструктор КВ № 383.
В.П. САВИЦЬКИЙ – слюсар-електромонтажник УМН.
О.С. ГОВОРУН – заступник начальника ПДУ.
А.М. КРАВЧЕНКО – розподільник робіт цеху № 2.
Н.В. ТОКАРЬ – кранівниця цеху № 4.
А.М. ЧИЖОВА – старший майстер дільниці цеху № 20.
О.Г. ЛИСИЦЬКА – машиніст насосних установок цеху № 55.
А.О. МИХАЛЬОВА – прибиральниця виробничих приміщень д.л. № 60.
В.В. МАЦАК – прибиральниця службових приміщень д.л. № 60.
А.П. НАЗАРЕНКО – інженер-технолог відділу МНІД.
Н.А. ЛИТВИНОВА – мийниця посуду готелю «Ювілейний».
А.С. КУНИЧЕНКО – інженер-конструктор ВМНІД.
А.Б. ШАБАЛИНА – інженер-конструктор КВ № 383.
Т.М. ТЕХТІЛОВА – бухгалтер УБух.
А.О. КАДУРІНА – інженер-технолог УОЗП.
Т.І. БЕЛЬМАС – старший товарознавець УЛ.
А.Г. ВЛАСЕНКО – токар цеху № 22.
В.С. МИЛОВАНОВ – сторож УОР.

ШАНОВНІ ЮВІЛЯРИ!

Хай збудуться всі Ваші плани й бажання!

Життя хай дарує чудові презенти,
Яскраві емоції, щастя моменти.

Щоб лихо до хати дорогу не знало,
А доля вам радість завжди дарувала!

НОВЕ ВИРОБНИЦТВО

Виготовлятимемо ексклюзивні сталі

Закінчення. Початок на стор. 1.

Президент компанії «ЕЛМЕТ-РОЛ» професор, доктор технічних наук Лев Медовар зауважив, що у Сумах побудують піч, розроблену за останніми науковими досягненнями у цій сфері. Подібні проекти компанією вже реалізовувались у Японії, Китаї, Індії та інших країнах.

Спорудження печі здійснюватиметься із залученням зовнішніх джерел інвестицій. Для оптимізації витрат керівництвом АТ «СМНВО-Інжиніринг» ухвалене рішення закупити лише проєкт та технологію ЕШП, а весь комплекс робіт з виготовлення обладнання виконують фахівці підприємства.

Особливий вклад у підготовку матеріалів до адаптації технології електрошлакового переплаву до потреб підприємства внесли фахівці управління головного зварювальника, головного металурга та інженерно-технічного центру.

Запровадження нового виробництва дозволить підвищити зайнятість та заробітки робітників підприємства. Для міста запровадження нового виробництва дасть нові робочі місця, а, отже, і надходження до місцевої казни.

Газету підготовлено пресцентром